

Kassa, június 18.

1865.

FELVIRVÉK.

Harmadik évfolyam

49. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajtonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

A sárosmegyei nőegyletről.

Eperjes. 1865. jun. 11.

Épen panaszt akartam tenni a nemzet színe előtt: mily kevésbé méltányoltatik Eperjesen a „dal- és zene egyesület“ — midőn a „Sárosmegyei jótékony nőegylet“ évi közgyűlésének órája elérkezvén, oda siettem, hogy teendő panaszomat a jótékony egyesület iránti részvétellel enyhítsem — mert hisz az emberi szívnek csak kell valamit szeretni, ápolni; és természetesen látom, hogy ki a művészeti tér művelésére magát hivatva nem érzi, a jótékonyabb bolgogító önértékében keressen kárpótlást, nyivalinkább mert itt: az erők egyesítése jelentékeny eredményeket idézhet elő — erkölcsi és politikai szempontból.

Bőven elakartam mondani a mult hó végén tartott dal- és zene-egyleti tavaszi ünnepély mozgalmait — kiemelni némely osztály részvétlenségét — s emlékezetbe hozni hogy ezen részvét a téli műelőadásokra s tánczvigalmakra nézve is áll; elakartam mondani mily erélyes, fáradhatlan ezen egyesület elnöke t. Kardos Tivadar ur; az egyesület világi ügyeinek kezelésében, vitelében, a tagok számának (mit 80-ról 130-ra emelt) gyarapításában, a közrészvét megnyerésében, több jótékony czélokra tartott műelőadások rendezésében, a dal-egyletnek a jövő hóban Buda-Pesten tartandó országos dal- s zene-ünnepélyen leendő képviseltetésében stb. stb. és mily sajnálatos az ő és az egyesület lelkes tagjainak fáradozása midőn: a jótékony czélokra tartott műelőadások minden takarékoskodás mellett is „deficitel“ eredményeznek, midőn végre azért, mert a nagyterem feldiszítésére tett műelőadások semmi eredményt sem mutattak fel — (minek tehát a dal s zene egyesület legkevesebb oka) — a városi hatóság jövőre nézve a nagy terem ingyen leendő használatát jegyzőkönyvileg megtagadja stb. stb. De a megyei jótékony nőegylet nagygyűlésében mindvégig részt vevén, felhagytam panaszkodási szándékkal; beláttam: nincs okom a dal és zene-egylet iránti részvétlenség miatt panaszt emelnem . . . nem azért mintha a jótékonyrésztvét rózsaszinben tüntette volna elémazegész világot, mely néhány nap óta nálunk pocsolyává vált; hanem mert a „Sárosmegyei jótékony nőegylet“ iránti részvéthez (?) képest, az, mit közönségünk a dal- és zene-egylet iránt is tanusit, igen kielégítő. Ugyan is:

Tagadhatlan bár hogy e jótékony egyesület azon csak 5000 frtnyi tőkével, melylyel tavál árvaházat alapított, e tőkéhez képest óriási eredményt mutat fel; mert: a helybeli választmányi tagok és némely előkelő vidéki urhölgyek adakozása folytán, kik a számszerint 15 árva ellátásához egész vég vásznakkal, több rendbeli öltözékekkel, jelentékeny mennyiségű tápanyagokkal járultak, az árvák tartása oly olcsóvá lett, miszerint fejenkint s havonkint 4 1/2 frtra kerültek; — így megfoghatóvá lesz azon eredmény miszerint az árvaház tőkéje az árvák és felügyelőik rendes és tisztességes ellátása mellett is egy év alatt majdnem 1000 frttal gyarapodott — annyival inkább mert ahhoz a helybeli takarékpénztár 200 frttal, Andrassy György gróf ő excellentiája 100 frttal járult — mint rendesen; és némely műelőadások közül csupán Weisz Alphonsine baronesse versenye majdnem 140 frtot jövedelmezett.

Ezen szép eredmények előidézésében azonban közel sem úgy áll a megyebeliéek száma a városbeliéekhez, mint azt egy ily „megyei“ intézettől méltán várhatnók. A megyebeli tagok száma még a legkedvezőbb időben, az egyesület alakításakor (1861-ik évben) sem haladta meg

a városbeliéket, mely akkor is nyolczvan és néhány volt, de megközelítette; és lelkesültségüket látva remélhetjük hogy csak hamar tul fogja szárnyalni talán 4—5-szörösen — mert hisz a megyebeli u. n. birtokos nemes családok száma ugyanennyi százakra menvén, természetesen véltük hogy az árvák ügyét egész megyére kiterjesztve lássuk — hogy minden birtokos családjában igyekezzen bármily csekély adomány által kimutatni a vagyontalan osztály iránti jószándokát; igyekezzen a vagyontalan árvákat a nyomor és vétek utjairól felkarolva a hálás erkölcsös munkálkodás pályájára áttenni, miszerint: jótékonyága közjelentőségű levén, ama büszke önértéken kívül, mely annak legszebb jutalma egyszersmind a köz személy s vagyon biztosság és erkölcsiség fentartásában is részt vegyen.

Ezen szép eredményünkben azonban tetemesen csatlakoztunk. Vannak ugyan egyes jeles családnyak s urhölgyek, kik a saját helységükbeli árvákért, mint már egyszer említettük sokkal többet tesznek mint a menynyit a jótékony egyesületi tagság igényel — de ez nem azon ut, melynél fogva csekély egyéni erő meggye vagy országszerte jelentékeny eredményt hozhatnának elő; ennek utja egyedül az erők egyesítése; egy nagy központi árvaház alapítása, melyben menhelyet leljen a vidéki árvák is — és melynek állania kell még akkor is, midőn a most élő jótékony szívek dobogni megszűnnek . . . és ez létrejöhet kellő közrészvét mellett, de: Sárosmegye jótékony nőegyletének vidéki tagjai négyen kívül mind visszaléptek. Így tehát egy ily jelentékeny megyei intézet létrehozatalához jelenleg semmi reményünk.

Annyivalinkább sajnáljuk ezen közrészvétlenséget érinteni, mert a mai gyűlésben már helye lett volna annak is, hogy ezen megyei jótékony nőegylet: figyelembe vévén a haza első rendű nőegyletének a „Magyar gazdaszonyok“ országos egyesületének azon törekvését, miszerint ez a haza minden megyéjében „fiók egyesületek“ óhajit felállítani: tanácskozott és intézkedett volna az iránt: „hogyan hozassék az létre Sárosmegyében?“ . . . Így — őszintén be vallva — azon reményneki mentünk eme közgyűlésbe hogy látni fogjuk mily örömmel karolja fel ezen egyesület a testvéries jótékony egyesület ügyét; mily örömmel sorakoznak Sárosmegye jótékony hölgyei a magyar gazdaszonyok országos egyesületébe — mily gyorsan megalakítja ezen jótékony egyesület a fiók gazdaszonyi egyesület „önkeblében“ — mily örömmel fogják hallani az árvák (kik a nagy teremben kiállitva voltak s kik közül most egyik katonai pályára, más kettő mesterségre adatott) mikép az alakuló fiók gazdaszonyi egyesületnek egykor módjában leendő némely arra alkalmas árvát kijelölni hogy: „Pesten a magyar gazdaszonyok növelésében növeltessek“ stb. stb. . .

Ezen reményünkben azonban csatlakoztunk már csak azért is mert a közgyűlésben, hol máskor 100—120 urhölgy s majd ily számos közönség vett részt, most sem a tavál választott, sem az azelőtti nő elnök, ki ezen egyesület alakítá (betegeskedés miatt) részt nem vehetett, a tagok száma pedig hallgató közönségükkel együtt csak 30 s néhány volt. Fájdalommal vette Sárosmegye nőegyletének eme képviselő testülete a nőelnök lemondását: Bánó-Jeszenszky Riza ő nsgát kérve fel az elnöki hivatal betöltésére s a nevezett urhölgy — bár tavál ezen terhes tisztességet el nem fogadhatta, ez évben szívesen vette át, mert ő is egy azok közül, kik szívesen tesznek ez ügyben mindent mi tőlük telik . . .

Ily viszonyok közt a magyar gazdaszonyi fiók

egyesület alakítása szóba sem jött; reményem azonban hogy a megyei jótékony egyesület tagjai, kik közt több jeles magyar gazdaszonyt van szerencsém ismerni, vagy a következő havi gyűlésekben, vagy legalább a jövő közgyűlésben ezen hivatásuknak megfelelő ügyet méltányosan fel fogják karolni és a „Magyar gazdaszonyok sárosmegyei fiók egyesület“ önkeblükben vagy választmányi megbízás utján létre fogják hozni.

Neveljünk istennek s hazának.

(Folytatás.)

Azt tudva a tanító, hogy ő mindenkor oly nyilvános egyéniség, ki a gyermek-világ közönsége előtt áll, a mely közönség ismét az ő észrevételeit a felnőttek közé hordja — ennél fogva késznek kell lennie arra, már állása ugy hozza magával, hogy a családok legkiválóbb beszéd tárgyául szolgáljon. Semmi egyébről sem beszél szívesebben és többet egy tanoncz; meg nem is kérdeztetik gyakrabban egyéb tárgyairól, mint épen az ő tanodájáról, — következésképp a tanítóról is, ki már most ily uton, naponta, s csaknem minden gyermekes háznál újabb és újabb bírálat tárgyává lesz.

Egyébiránt az igen természetes, ha a gyermek legszívesebben és legtöbbet tanodájáról beszél, — kell is hogy az legkiválóbban érdekelje. Így beszélnek ők — míg a szülei ház körében élnek, legnagyobb érdekléssel szülei és játéktárgyaikról, De midőn szüleiről beszél, vagy azokról kérdeztetik a gyermek bizonyára minden művelt s kegyeletteljes kérdező tapintatos vigyázattal fog eljárni a gyermeki nyilatkozatok irányában, nehogy csak egyetlen szálát is megtépje a gyengéd gyermeki szív érzelmeinek, vagy egyetlen folttal mocskolja be a szenyedkülű oltárképet, milyenül minden gyermek szüleit tisztelni s imádni szokta. Ezt kellene tennünk a gyermekkel tanítója irányában is.

Vajmi gyakran illetjük hátmegett a tanítót tiszteltlen gáncsolódó bírálgatással épen tanítványa előtt.

Ha óhajitjuk, hogy tanító és tanoda jó legyen, ugy el ne mulasszuk már eleve ugy beszélni azokról a gyermek előtt, mint legnagyobb jótévekről, és igyekezzünk befolyás, részvét s támogató párlfogásunk által azok boldogulását elősegíteni. Valahányszor a templom mellett haladunk el gyermekünkkel; tiszteltteljesen szoktuk mondani neki: „ez templom, ez istenháza“ sőt kalapot is emeltetünk vele.

Miért nem tesszük ezt elhaladván a tanoda mellett? mely mindenestre temploma a boldog gyermekornak s háza a lelki művelődésnek!

Nem lehet áldásos következtés, ha a gyermeket, midőn kiskorában illetlenül viseli magát, a tanítóval ijesztjük, s ugy mutatjuk be őt, mint egy rettenetes, vesszőt suhogató, gyermekkinzó zsarnokot. Így történik aztán, hogy a tanítót, mint kísértetet s a tanodát, mint a gyermek örömei temetőjét képzele magának a gyermek. És így van ez maiglan is nem egy családkörében, különösen a kevésbé művelt osztályoknál.

Azon kell lennünk, hogy a tanoda mindenkor egy vonzó s lelkesítő fogalom legyen a tanonczra nézve, és ő vágyani fog oda, miként virágos kertjébe kedvencz játékszeri közé.

Igaz, pár tized előtt más volt a tanoda, más a tanító — a gyermekszellem templomának papja, és mások valánk mi mint gyermekek, mások a szülők.

De valamint jóval ezelőtt más volt az idő, más a nevelés és képzés eszméjét vezető szellem; úgy más leendő tanoda, más a tanító és tanonc, sőt magok a szülők is mások lesznek, mihelyt változni fog az idő, vagyis az életviszony, életnézetek, életeszme és életjelentőség szellemét láthatatlanul kormányzó erő.

Lezajlott a múlt, helyébe új idő lépett és sok változást idézett elő. Nagyszerű változás történt a nagy világ életében és boldogító átalakulásnak örvend azon helység mely felett elbeszélésem fonala szövődik; de az én tanítóm nem változtatott az idő, — ő mindenkor az idővel haladt, az időben és az idő tartosságának élt.

Ezredy Aladár.

(Folyt. köv.)

Visszatekintés a buda-pesti nagy napokra.

Pest, június 9-én, 1865.

Hiába Pest csak Pest,
Bárki mit mondjon.

Petőfy.

1865-ik év június 6-án reggeli 10 órától kezdve, Pesten a Tigris szálloda 13-ik sz. a. szobájában találhatót lettem.

Mi hamar repül nemde a gondolat, t. olvasó? ime mielőtt csak egy tekintetet vetünk vala a térre, mely a kassai indóház s a pesti Tigris szálloda közt a végtelenség tengereként húzódik, már a tigris szállodában csengtünk, hogy egy pohár friss vizet hozzanak, fíradalmunk és szomjunkat enyhítendő.

Bár mennyire szeretnénk is, ha Pestre indulunk egyszerre benne lehetni; bár mennyire repülnek vágyaink, a hegy, lapály, róna messzi terjedő távolságain egyszerre túl lehetni, s téged tisztelt olvasó egyszerre Pestre vezetni be.

De mivel, utunk Kassán a vegyes vasuti vonalon kezdődék, a tőlünk jóval előhaladó gondolat, kénytelen időről időre mindig lassan döcögő kocsinkhoz vissza térni, mert ha Kassától per Miskolcz, Debreczen Pestre a vegyes vonattal jutott eszébe valakinek utazni, 22 egész óráig van elég ideje a világ mulandóságai felett elmékedni.

Boldog olvasó te ki még arra kárhoztatva nem való, hogy Kassától a vegyes vonaton indulva, egy hőséges nyári napon, Pestre egy huzomba utazzál.

A kassa-pesti utazásban egy nap alatt, által élheti a boldogtalan halandó minden nemét a spanyol inquisitio kinainak.

A magány czelláktól kezdve, — mert Kassáról többnyire egy ember utazik csak, — az izzó katlanig — mert egy hőséges napon a vagon teteje s oldala a messze nyúló lapályokon, oly forróvá lesz, miszerint egy kis képzeldés kell hozzá, s benne vagy az izzó kemence torkában.

De a kassa-pesti utazás azért is egyike a legkellemetlenebbeknek, mert a végtelenségig hosszú, a vegyes vonattal, a lehetőségig lassu, s az utazók gyérsége miatt, a képzelhetetlenig unalmas; — hozzá tekintve még a vasuti utazás azon általános kellemetlen oldalát, hogy néha a fulladásig tömve, elzárják az embert a számára rendelt kalitkába. — Minden oldalodon megkísérted az ülést, s midőn a 22 hosszú óra múlva Pestre érkeztél, mintha a megvesszősztetés szörnyű kínain mentél volna keresztül, hiába táru előd Pest kelleméivel, gyönyöreivel, kimerült tested nyugalom után epedez.

Pest felé utban lévén, említés nélkül nem hagyhatom, a vasut mentében, mindenütt oly kellemetlenül ható látványt, hogy úgy szólván általánosságban az őszi vetések hibásak, s különösen Bihar, Szolnok és Pest megyékben az őszi vetés úgy szólván teljesen elszült, kiveszett.

Meg bocsáss t. olvasó hogy mielőtt ismét a tigrisbe lennénk, még elmondom, hogy én f. év. június 6-án a vegyes vonattal, (épen talán a mi késedelmünk, vagy meglehet ő cs. k. felsége vonaljának szaporább jövele miatt); Pest és Kőbánya közt vártuk ő Felségének a pesti indóházhoz megérkezését.

Mialatt mink a pesti indóházhoz érkeztünk, ő felsége a napisajtó által közzé tett lelkes fogadtatás után, 6 gyönyörű szürkétől vonatva, a fő, magas, köz, s legalsóbb nép, minden rélegeiből egyesült, ezerekre menő tömegétől kísérve, hódoló s szívőbbi lelkesedéssel fel fel zajgó éljenekkel üdvözölve, a fővárosokon keresztül, Budavárába bevonulását megkezdette.

E sorok olvasója valószínűleg már tudni fogja mily ünnepiesen nagyszerű volt, az egydül csak a főváros, a nemzet, lelkesedéséből eredt kitüntetés, mellyel a körében megjelent királyát, önkéntesen fogadni akarta s fogadta.

Általánosan tudva van hogy Pest mintha tüneményes játék tárgya leendett, a képzelhető minden szépségeivel elárasztva volt.

A szám nélkül lengő lobogók, szönyegekkel teljesen eltekart ablakpárkányok, a vegyes fejekkel tömve tett ablakok, és a járhatatlanságig néppel zsúfolt utcák várták a fejedelmek Pestre való jövetelét, — üdv hozta a fejedelmi vendéget, s a bizodalmas megjelenés, rokonszenvtől ögő, viszonti bizalom, s lelkesedéstől terhes fogadtatást szült.

Minék irjam le az egyes alkalmakat, az egyes jeleneteket, ő felségének az ország fővárosában töltött 4 napi kegyelmes időzéséből, hisz azok a napi sajtó által többnyire köztudomásra hozatvák.

Buda-Pestet ő felsége jelenléte egy vigadó terem

alakította által, melyben a még előbb komor bánattal telt arczok, a jövő szebb reményei közt, vidulni s az öröm mámorában ringani látszanak. — Minden csak azon látott törekedni, miként fejesse ki fejedelme iránti hódolatát, s bebizonyítsa azon régi való közmondást, hogy a magyarral csak bűnni kell tudni, — s akkor az ingét is oda adja.

Mindent elkövetett a nemzet arra, hogy bebizonyítsa a lovagiasság azon legnemesebb tulajdonát, hogy ő a bizalom- s nemes szándékkal, soha vissza nem él, de sőt csak azt tudja igazán méltányolni; — s különösen bebizonyítsa a nemzet azt, hogy neki csak fejedelme bizalma s szeretete szükséges arra, hogy ő fejedelmét imádjja, s az oda adás ösztönszerű tiszteletét, nem kényszer de önmagától a trónszármolyához letegye.

Mert lehet-e a nemzet, értelme lovagiassága, s fejedelméhez való hű ragaszkodásának, fényesebb tanujele, annál, hogy ő felségének, bizalmas katonai ruhában bár, de egyszerű polgárként, minden fedezet nélkül történt kegyelmes megjelenésénél, bárhol s a legnagyobb nép tömegek közt is, rendőr szüksége s úgy szólván a jelenléte nélkül a legnagyobb, rend, s ösztönszerű figyelem létezett.

Ő felsége f. hó 9-én Pestet elhagyni méltóztatott de Buda-Pesten, az ország szívében, egy remény szikra maradt, mely hitem szerint, egy szebb jövő csiráját hordja magában.

Mit szóljak magáról Pestről?

Pest szépül, napról napra szebb, nagyobb; Pest olyan most mint egy kecsével, lepi meg a szemlélőt.

Pest fejlődése, széplése leginkább rejlik az évről évre emelkedő s utolsó időkben (Pesttől távollétem alatt) emelkedett új épületeiben.

Szépségének egyik legszembeötlőbb része, a Duna part, s nevezetesen, a m. t. Akadémia monumentális épülete, s a közle és Lloyd épületközi, a lánchidra szögellő gyönyörű tér, — az akadémia még belül teljesen nincs készen, — kívülről azonban néhány állványt eltekintve, teljes pompában áll.

Kitűnő s legújabb szépsége Pestnek továbbá a „Vigadó“ épület s különösen annak nagyszerű terme, melyre talán nem lesz túlzással mondva, hogy a maga nemében úgy szólván pártatlan.

Valóban elragadtatva válek Pest látásán, de azt jelenleg nem csak Pest eránti előszeretetem, s mintegy honfiai büszkeségem okozák.

Elragadtatva válek, látni ez ifj u várost, mint szerelmezt csüggni, léptén s mozdulatán szerettének, kit a muló bánat s éledni kezdő bizalom s édes remény közt, telhetőségétől édeletek minden nemében részesíteni miként buzgol-kodék, — mert bizton hitetni vélte, hogy fejedelmének szavába fektetett reményei teljesülni fognak.

TÁRCSA.

URSZ NYIKULAJ.

Történeti beszély SAJÓ-tól.

I.

(Folytatás.)

Az említett egyén körülbelül 24—25 éves lehetett, barna arczszinnel, s nyílt bátor tekintettel, ruházatja tisztességes polgári, jobban mondva vadászöltönyből állott, fején magas zöld kalap, oldalán kis himzett vadásztáska. Egy terebélyfa derekához támaszkodva, kezét fegyverén — melynek agya a földre eresztve volt — nyugtatta.

A suhanczok megpillantván az ifjut, megállapodtak s összedugván fejüket, sugdostak, tanakodván, mittevők legyenek.

Az ifju, noha az utóbbiakat szinte észre vette, nem is figyelve reájok, szeméi a fák nyílásai közt folytonosan a völgyben lévő népen csüggenek, arczából ki lehetett venni, hogy az ott látottak meglepék őt.

A suhanczok elszóledének az ifju háta mögött, de csakhamar csendesesen, mondhatjuk, majdnem nesztelenül húzódnak vissza az ifju felé, s midőn ez mitsem gyanított, egyszerre hátulról minden oldalról megtámadák.

Egy pillanat alatt a földre teríték, míg néhányan kezében tartott fegyverét csavarák ki.

— Semmirekellők, mit akartok? kiálta fel, midőn látta, hogy minden erőlködése, magát a rajta térdeplő suhanczok alól kiszabadítani, lehetlen.

— Kezeink közt vagy drága madár! kémkedésed ez egyszer mit sem használ, — szólt a suhanczok egyike, ki épen az ifju kezének összekötésével volt elfoglalva.

— Vigyük le a népnek, szólt egy más suhancz, s az összekötözött ifju felrántaték a földről.

— Az ifju, ki mindedig sem tudta megfogni, mi tör-

ténik vele, szóltanul engedé magát taszigáltatni előre, kit a többi suhanczok ujjongva követtek.

— Kémet hozunk! kiálta fel egyik suhancz, midőn már az erdőnyíláshoz értek, honnan a völgyben vesztelő népet lehetett látni.

— Ide vele, — verjétek agyon! s több ilyenféle felkiáltások hallatszottak egyszerre a nép között, mely egy nagy tömegbe szorult össze a hegyoldal aljában, várván suhanczokat és az ismeretlen leérkezését.

— Megálljatok! kiálta fel az általunk már Ponor faluban megismert Dumitru, ki legelőbbre toladott a nép közt, — megálljatok! vezessük Hóra elé.

— Verjétek agyon! zúgtak ujjában az oláhok.

— Mi zaj ez? szóla az e pillanatban oda érkezett Hóra, ki a barlangban hallván a szokatlan zajt, kirohant, s karjaival utat törve magának a sokaságon keresztül, a zaj színhelyére sietett.

— Kémet hoztunk, szól a suhanczok egyike, — a hegy tetejéről akart kikémelni bennünket.

— Hazudsz semmirekellő! szóla az ifju, midőn látta, hogy Hóra szavaira a nép, mely fenyegetődvé körülte csoportosult, körbe tágult ki.

— Én nem vagyok kém, — s egy megvélő tekintet után a suhanczra, folytatá beszédét inkább Hórához mint a néphez szólva, én a zalathnai uradalom tisztje vagyok, ki hivatalomnál fogva bejártam az erdőt, midőn zajt hallék a völgyben, megállapodtam, hogy annak okát megtudjam, ekkor támadának meg e vakmerők.

— Maga is beismeri, hogy kém, verjétek agyon, szólt egy hang a népség közül.

— Ki mer akkor parancsolni, mikor én itt vagyok? kiálta Hóra körültekintvén a népségen, mely szavai után meghunyászkodva, szóltanul bámult.

— Én ezen ifjut ismerem, ez M: Balázs, a zalathnai uradalom tisztje, ugyanaz, ki Topánfalván a nagy-aranyosi bíró bajtársunkat Togyá Dumitrut, midőn Petruban Márton az örmény árendás emberei agyon akarták vagdalni, saját élete vesztélyeztetésével körmeik közül kimentette — Ha én mondom, folytatá rövid szü-

net mulva, hogy ez ifjnak ne legyen bántása, szeretném látni, ki merné rátenni kezét.

— Vigyázz vezér, mit csinálsz! szólt egy pápa Hórához, de ez figyelemre sem méltatá szavait, Balázshoz fordult:

Isten hírével távozhat, de arra mégis figyelmeztettek, hogyha valahol 3 nap alatt eltalálad beszélni, a mit itt láttál és hallottál, a legközelebbi fára huzatlak fel.

Az ifju egy gunyos megvélő tekintetet vetvén Hórára, szóltanul megforoult, s hideg komolysággal távozott a nép között.

Ezek történte után kezdődött tulajdonképp a gyűlés, a melyben Hóra, Kloska és Krizsán e három ördög a pokolnak választattak meg vezérékül a nép által, már itt volt elhatározva, kik lesznek ezen aljas mozgalomnak áldozatai, már itt nevezettek meg a nevek, melyekhez hazánk történetében, oiy nemes tettek vannak kapcsolva.

Kitűzetett a lobogó, s a lázadás, mely mostanáig csak parázkint villogott, magas lángokban csapott fel, felemészlvén mindent, mit utjában talált.

III.

De hagyjuk el az átoklakta Vale turkuluj völgyet, s keressük fel beszélyünk eddig még ismeretlen többi szereplőit.

Keressük fel H. . . Lázár urat.

Ott látjuk kastélyának egyik sötétes termében fel s le sétálgatni.

H. . . Lázár mintegy ötven éves férfiú lehet, deres hajjal s szakállal, nyílt, nemes, bátor tekintettel, mintha nem is ötven év zajlott volna el feje felett; szemében élénk tűz ragyog, mely lelkének fiatalágát jelenti, testalkata az egykori ünnepeit deli ifjut még most is sejtetni engedi.

A szobának egyik sarkában egy magashátú bőrszékben széken pillantjuk meg leányát, szemefényét, a bájos Julánkát.

Julánka 18 éves volt, magas, karcsu, szobrászi termettel, kifogástalanul szabályos keleti arczvonások-

Vajha az ország szívének, a nemzettől egy érzésből fakadó reményeit, mielőbb teljesülve láthatnánk!!
Viczmány Ödön.

LEVELEZÉS.

Sárosból. Bártfa, június 12-én. Furdönkbe addigél csak igen gyéren gyülekszik a vendég, minek oka tén a nem egészen kedvező időjárás is. Az ittlevő vendégek nagyobbrészt lengyelek, magyarok csak néhányan vannak. Különbönb pedig, miután más évben is úgy szokott történni, hogy csak június vége felé jelenik meg a vendégsereg zöme; bizvást remélhetni, hogy furdönk ez idén sem maradand számos látogatók nélkül.

Ezuttal nem csekély örömmel egy nagy hiánynak rég érzelt s sokat emlegetett pótlásáról lehet a t. közönséget értesítenem, mit a furdönkbe jönni szándékozók kedves tudomásul veendek. A furdöbe vezető utnak jobb karba való helyzetetését értem. Vidékünkön különben az országutak állapota ellen nem igen lehet panaszkodni, miután azok többnyire igen jók. S ez még nagyobb mértékben áll a Bártfáról Galicziába vivő pompás országútról, mely utánzandó példányképül állítható fel. Hogy ezen dicsérő szavak a feljebb említett furdői utra nem alkalmazhatók, azt mindenki tudja, ki csak egyszer kereste fel furdönket, mert ez utat tudom, nagyon is jól tartotta meg emlékezetében. A mint t. i. egy negyed órai távolban a várostól a furdöbe szándékozó, a Galicziába vivő pompás országútról letér s azon utra lép, mely a fenyvesekkel borított béczekek közt fekvő keskeny völgyön keresztül a furdöbe vezet, önkéntelenül riad fel ábrándozásából, bár mennyire is bájolta el a körülötte levő vidék nagyszerű szépsége. Az ut szélére ültetett fák helyén csak néhány fűz redvesedő törzsöke látható s az ut maga, mely azelőtt jobb karban tartatott, de későbbben elhanyagoltván, a sok vízmosás által teljesen elrontatott, alig megnyílt kőbányához hasonlít inkább, mint országúthoz. A két ut válpontján mértföldmutató oszlop áll, mely azt adja tudtunkra, hogy a furdö még egy negyedmértföldnyi távolban van. Sokat csudálkoztam én ezen különös mérésen, miután azt hiszem, hogy ezen távolság egy nyolczadmértföldet sem tesz. Vagy tán a roszt uton töltendő idő szerint történt ezen mérés?

Akkor bizony megengedem, hogy nem csak egy negyed, de egy félmértföld is. Én különben az imént említett oszlopot sohasem tartottam mértföldmutatónak, hanem inkább votivoszlopnak, melyet jámbor utazók állítottak fel hála fejében. Mert bizony, ha az ember ép kézlábal haladta végig ez utat, az oszlophoz érve, önkéntelenül kulcsolja össze kezeit, egyet sohajt s így kiált fel: Hála néked édes jó istenem, hogy e gonosz uton megtalmlasztál! Dicsértessék ezért a te neved! Hallelujah!

S ez ut hazánk egyik leglátogatottabb furdőjéhez vezet. Mi az oka, hogy a sok nógatásnak s a gyakori hírlapi felszólalásnak látható eredménye nem volt? Erre nem könnyű a válasz. Különbönb pedig csak örülnünk kell, hogy e bajon nem sokára úgy látszik, segítve lesz. A városi hatóság rendeleténél fogva ugyanis hozzá fogtak ez ut javításához, s nem sokára ezután a főispáni helytartó ezen ügyre vonatkozó s május 29-én kelt leirata is érkezett ide, mely a hazai furdők felvirágoztatását czélzó m. kir. helytartótanács legujabb intézkedés értelmében, ezen ut kiigazításának határnapjául f. hó 15-ét tüzi ki. Ennélfogva remélhetjük, hogy a sokat emlegetett baj rövid idő múlva el fog hárritanni. r. l.

Ujdonságok.

* *A mai sz. ünnepi* körmeneten a jogakademiai ifjuság ősi szokás szerint diszes magyarruhában, kardosan fog megjelenni.

* *Rendkívüli időjárás.* A napokban több vidéki levelet kaptunk, melyek a rendkívüli időjárásról panaszkodnak. Így a többek közt a *Szepességéről* írják, hogy ott f. hó 14—15-én hó lepte el a hegyeket. *Ungvárott* több helyen fűtöttek, s a felvidéki hegyeket ropant mennyi fűtött hó borította el. *Rozsnyóról* is hasonló tudósítást vettünk az időjárásról. Mi *kassaiak* csak a hideg s gyakori esőzések ellen panaszkodhattunk eddig, f. hó 16-án viradóra azonban oly nagy dér volt, hogy a fiatal növényeket, ugorkát, paradicsomalmát s t. b. tetemesen megrongálta. Tegnap kissé meglágyult az idő.

* *A kassai jogakademiában* jövő hó 5-én veendik kezdetüket a nyilvános vizsgálatok. Az állam vizsgák pedig július végén tartatnak meg.

* *A kassai legközelebbi országosvásár* hétfőn f. hó 19-én veszi kezdetét.

* *A kassai piacon* a tegnapi hetivásár alkalmával 32 szekér szebbnél szebb *csereasznye* volt kiállítva, általában mondják, hogy ez idén ismét szép gyümölcsstermes lesz.

* *A kassa-oderbergi vasut* mint a reichsrath elébe terjesztett tervből látszik, 46.02, mellékága Abostól Eperjesre 2.15, tehát összesen 48.17 mértföld hosszú lesz. A kassa-oderbergi vonal költsége tesz 42,750,000 frtot melyből az építés négy éve alatti igazgatási költség 1,200,000 frt, részvénykibocsátási, bélyeg, stb. költségek 360,000 fra, a kisajátítás körüli eljárás 20,000 frt, a papírok árfolyamáni veszteség 6,383,647 frt, 5% intercalaris kamatok az építés 4 éve alatt 4,445,977 frt, ennek árfolyamán ismét előkerülő veszteség 784,584 frt. — Az abos-eperjesi szárnyvonal költségei tesznek 2,396,000 frtot, ebből adminisztrációra 12,000 frt, a részvénykibocsátással járó kiadásokra 15,000, kisajátítás körüli eljárásra 1200 frt van számítva, a többi kamat, és veszteség az árfolyamon. Az államgarantia évenként tenne 2,516,000 frtot.

* *A jogászegylező egyet* javára rendezendő hangverseny f. hó 28-án csakugyan meg fog tartatni. Élvezetes estét várhatunk amennyiben városunk zenetehetőségei közül többen megígérték szives közreműködésüket. Végül pedig megsughatjuk azt is, hogy a tánc sem fog hiányozni.

— Mint botránkozató ténynt nem hagyhatjuk említetlenül, hogy Urnapján, mely hazánkban mindenütt a legfényesebben ünnepeltetik meg, fuvaros és terhes szekerek állongáltak a boltok előtt hogy lerakodjanak. Felhívjuk ilyesekre a t. város kapitányság figyelmét s erélyes szigorát. (Beküldetett.)

* *Szobránczon* f. hó 29-én fog megtartatni a szokásos péter-páli bál, melyre igen szép közönséget jósolnak. Valamint ezen bál alkalmával, ugy az egész furdői idény alatt is a híres *Balázs Kálmán* zenekara fog működni.

* *Az unghvári verseny szántás és lófuttatás* kilátásba helyezett fényes eredményét a folytonos esőzések kétségessé tevék, a mennyiben a futtatásra kijelölt tér is egészen fellázott.

kal, s fehér arczbőrrel, setét fekete szemekben az erélynek s lelki fennsőbbségnek egész tárháza tükröződött, oly csodásan egyesülve a bensőséggel és nőiséggel, fejét fekete fürtök fedték, lágyak mint a selyem s feketék, mint a holló szárnyai.

Van egy bizonyos korszak az emberi életben, midőn a lélek önmagával meghasonlásba jön, működései oly csodaszertűek. Az ellentétes érzelmek élet-halál harczot vívnak egymással, majd egy, majd a másik bukván el, hogy a jövő pillanatban új erővel ébredjék. E küzdés azonban nem soká tart, mert az ellenségek meghunyászkodni kénytelenek fejedelmük előtt; a minden nemes szívből egyaránt honos szerelem előtt.

Jolánkát azon pillanatban látjuk, midőn már lezajlának keblének küzdései, s felettük, mint a vészdzulta táj felett szeliden ragyogó hold világolt a szerelem.

Ha a lélek tükre a szem, ugy Jolánkának szemében égő csendes tűz lelkének boldogságát árulja el.

Igen, Jolánka boldog volt, a minő boldog lehet szerelmében a serdülő leány, midőn szíve választottjának viszonzszerelméről biztosítva van.

Szóltanul, mélán nézett maga elé, ki tudná lerajzolni gondolatának fellegrárait?

A bucsuzó nap sugárai vöröses fénynyel árasztották el az ólomkarikás ablakokon keresztül a terem belsejét, azon ősi alkonyoknak volt ez egyike, midőn látva nagyszerű haldoklását a természetnek, a lélek önkéntelenül méla és bus lesz.

Egyszerre lódobogás zavarára meg két ismerősünk gondolatjait, az öreg H. . . Lázár, ki épen az ablakok előtt sétálván végig, kitekintte az ablakon.

Arczának hirteleni derültége mutatta, hogy kedves vendége érkezett.

— Valahára itt van Balázs, szóla leányához fordulva.

A leányka, ki még most sem bontakozott, ki egészen ábrándjainak tömkelegéből, e szóra „Balázs” hirtelen felrezzent, s arczát gyenge pir futá el, míg szemében élénk tűz ébredt.

Alig néhány pillanat múlva feltárult a terem nagy tölgyfa ajtaja, s azon M. . . Balázs ugyanazon ifju lépett be, kivel már Vale turkuluj völgyében a dühös oláhság közepette találkoztunk, azon különbséggel, hogy hideg, komoly arca, mely az életveszélyes fenyegetőzések közt is mindig az inaradt, most nyájas mosolygóvá változott. Az ifjut lehetlen volt a perczen benső vonzódás nélkül szemlélnünk.

— Isten hozott öcsém, szólt az öreg Lázár, vas-kos, erős kezeit elébe tartva a felé siető ifjunak, bizony már alig vártalak, hogy valami hirt hozzá a móczokról.

Az ifju azonban a helyett, hogy válaszolna az öreg szavaira, Jolánka felé sietett, ki felállva székéről, némi elfogultsággal mozdulatlanul állott.

Egy szívélyes közszorítás s egy nyájas mosoly után be lett végezve a fogadtatás.

— A móczokat kérdezte urambátyám? szólt az ifju Lázárhoz fordulva, — folyvást garázdálkodnak, a hová beveszik magokat, mint a sáska mindent elpusztítanak, az áldozatok száma több és több, a magyarok vére patakokban folyik; a ki az oláh vallásra és a kereszt alá nem esküszik, az okvetlen megöletik s birtoka elpusztítatik, legujabban Gróf Nemes Zsuzsána, báró Bánffy Ferencz, báró Alvinczy József, gróf Vass Miklósné s több számtalanok lakait pusztították el.

— Hát Buda Zsigmondéra emlékszik urambátyám? kérdé az ifju rövid szünet múlva, de be sem várva a feleletet, folytatá: azon barna deli menyecske, kivel mult nyáron Ribiczei Ádáménál Déván találkoztunk, — ő sincs többé, lakába is betörték a rablók, s miután látta, hogy magát semmikép sem mentheti meg, maga vetett véget életének.

— És még sincs semmi segély?

— De igen Peys kormányzó Fabriczy tábornok váltotta fel, ki Peyszel ellenkezőleg nagy erélylyel üldözteti a lázadókat, Kray őrnagy különösen mindent elkövet, hogy a lázadást elnyomhassa, s noha a katonaság igen csekély számmal van az országban, még is remélhetjük, hogy rövid idő alatt a béke ismét helyre áll. A nemesség már felüléshez készül, a katonaság apróbb

csapatokba osztva hallatlan gyorsasággal jelenik meg mindenütt, hol veszélyt lát, s alig végzi el egy helyen teendőit, már ujabban más helyre siet.

— Adja isten, hogy mielőbb ismét rend legyen az országban, szóla az öreg s ezzel be lön fejezve a beszéd e tárgyról, hogy annál kedélyesebbnek adjon helyet.

A mint az olvasó már is gyanítani fogja, hogy Balázs és Jolánka között benső viszony létezett, boldogítva mindkettőt egyiránt.

Ki tudná mindazon édes ömlengéseket leírni, melyek a szerelmes ifju ajkairól folytak, maga előtt látva szíve bálványát azon boldog öntudattal, hogy ez angyal keze mit még csak rövid idő előtt alig mert gondolni, nem sokára övé, egészen övé leend.

Az idő ilyenkor óriási szárnyakon repül, az órák perczekké változnak, hogy egy egész örökkévalóságra feledhetlenek maradjanak.

Az apa előtt nem volt titok e viszony, ő egyike volt azon időtájtban oly ritka honfiaknak, kik feltütemelkedni tudtak korának balitéletein, s az embert nem csak vagyona s születése után ítelték meg.

H. . . Lázár, ámbár Erdélynek előkelőbb nemes családjai közé tartozott, házáat nem zárta be a polgári sorsból származó, de lelkileg nemes M. Balázs előtt, s az ifjut, ki fiatalága daczára tudományos képessége által már is szép állást vívott ki magának, aként ítélte meg, miként azt korunkban minden nemes érzelmű magyar tenné.

Mennyire haladtunk alig nyolcz évtized alatt.

A nemkevésbé művelt lelkü Jolánka megismerve előbb csak házibarátként szereplő Balázs lelki fonságát, akaratlanul vonzódott hozzá.

A rokon lelkok hamar megértik egymást, s szellemi utakon egyesülnek, a szívélyes barátságból csak egy lépés van a szerelmhez, mindez pedig oly egymásból folyó s önkéntelenül történik.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, június 17-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	5	80	5	20
Kétszeres	4	90	—	—
Rozs	3	70	3	40
Tengeri	3	70	3	40
Arpa	2	80	2	60
Zab	1	90	1	80
Kása	7	—	6	—
Borsó	9	60	8	80
Lencse	7	80	7	20
Bab	8	—	7	40
Örlött dara	11	40	11	—
Tatárka	8	20	—	—
Burgonya	2	24	2	—
Aszuszilva	11	—	10	—
Szesz itczénkint	—	18 1/2	—	18
Marhahus fontonkint	—	16	—	—
Bornyhús	—	16	—	15
Sertéshús	—	20	—	19
Vaj itczénkint	—	46	—	42
Zsir	—	40	—	36
Szalonna fontonkint	—	40	—	38

Kassa, jun. 17. Az idő nem igen fordul megrege. Őszi időjárás naponként rövid eső van. A piac nem elég élénk. A burgonyát féltik. Piaci árak fennebb.

Eperjes, jun. 16-án. Folytonosan hideg és esős napok járnak — ma azonban a levegő lágyulni kezd. Buza köblönkint 5—5 forint 60 krajczár. — Rozs 3 ft 50—80 kr. — Arpa 3—3 ft 20 kr. Zab 2 ft 60—80 kr. Tengeri 3 ft — 4 ft. sárosi múmalom készítményei mázsánkint: Láng buza 10 ft. Zsemlye 7 ft 80 kr. közép kenyér 5 ft 80 kr. Rozs közép kenyér liszt 4 ft 60 kr. Buzadara 12 ft 60 kr. Gyapju mázsánkint 94 — 112 ft. Másodnyirettü 80—90 ft. Szesz harmincz foku abroncs alatt magyar itczénkint 22 kr. Marhahus fontja 13 krajczár.

Miskolcz, jun. 16-án. Jó aratást jósolnak gazdáink. A piac egy idő óta rendkívüli élénk. Buza köblönkint 5 ft 10—90 kr. Rozs 2 ft 70 kr — 3 ft. Arpa 1 ft 90 — 2 ft 20 kr. Zab 1 ft 60—80 kr. Kása 5 50—80 kr. Tengeri 1 ft 60 — 2 ft 20 kr. Szesz kevés keresztetik; régi itczéje 20 kr.

Meszenréf, június 17. A mai hetivásár meglehetősen látogatott. Buza 6 ft 20 kr. — Rozs 3—3 ft 30 krajczár. Arpa 2 forint 50 krajczár 2 forint 90 krajcz. Zab 1 forint 80 krajczár. — Kása 7—8 forint 40 kr. Tengeri 2 ft 90 — 3 ft.

Peet, jun. 13. Folyton borult, hűvös idő. Az ország minden részéből kiálgató eső feljő érkezvén tudósítások, a gabna-üzletben a lanyhaságnak piacunkon folyvást tart, az üzerek egészen visszavonultak s a fogyasztók csak a legnélkülözhetlenebb szükségletek megvételére szorítottak. Minthogy azonban ez különösen a jó minőségű buzára nézve nagyon csekély volt, a forgalom jelentéktelen s a tulajdonosok is nem igen látszanak tetemesb árengedésekre hajlandóknak. Rozs után élénkebb a kereslet, de az árak egyáltalában leszálltak.

Sorshuzás.

Budán: **68, 80, 71, 64, 94.**
Legközelebbi huzás június 26.

Bécsi börze június 14-ről.

5% Metallique	69.50
Nemzeti kölcsön	74.80
Bankrészvény	798 —
Hitelintézeti részvény	179.70
Londoni	108.90
Ezüst	107. —
Arany	5.17

Hivatalos értesítő.

317. t. k. sz. 294(2)3

Árverési hirdetés.

Kassa szab. királyi város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak f. évi június hó 9-én, 317. t. k. sz. alatt kelt végzése következtében ezennel közhírré tételik, miszerint a kassai kegyes alapítványok pénztára részére 756 frt. és járulékaik erejéig a kassai 1608. sz. telekjegyzőkönyvben 4796 és 4801. h. r. sz. alatti 650 o. é forintra becsült szőlő, szántóföld és rétek közárverés utján elárverezésére f. évi július hó 27-dik napjának d. e. 10 órája első, f. évi augusztushó 30-dik napjának szintén d. e. 10 órája pedig, midőn t. i. a lezárt ingatlanságok becsáron alól is el fognak adadni, második árverési határidőül a városi telekkönyvi hivatal helyiségében kintüzetik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi júniushó 12-én.

Klestinszky László,
tkezési tanácsnok, mint kiküld. végrehajtó bíró.

282. sz. 2—3

Hirdetmény.

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatósága részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Cseszky Péternő szül. Szabó Vincenzianának és perársainak Jekelfalusy Tamás elleni 4900 o. é. frt. végrehajtási ügyében az árverési feltételek megállapítása, az árverési hatánapok kitűzése és a kielégítési sorrend megállapítása tárgyában a hitelezők összejevetelére f. évi júliushó 15-dik napjának d. e. 10 órája a városi telekkönyvi hivatal helyiségében azon megjegyzéssel tüzetik ki, hogy a felek elmaradása esetében a megállapítás hivatalból is meg fog történni, továbbá netán valaki a lefoglalt és megbecsült alkülvárosi, az adós tulajdonához tartozó 188. ö. i. és 620. h. r. sz. házhoz igényt tartanának, felszólítatnak, miszerint igényeiket a hitelezők fent keltt összejevetelére kintüztött napjáig a telekkönyvi hatósághoz beadni el ne mulasztják.

Kelt Kassán 1865 májushó 31-én tartott város törvényszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből.

Magán hirdetések.

A fekete-hegyi vizgyógy intézet.

Szepesmegyében Wagendrüssel bányavárosától fél órányi távolságban, egy regé-

nyes szép fenyvesekkel körülvett völgyben a grüfenbergi vizet jóságára s frisségre nézve aligha felül nem muló forrásokkal megáldva, több évektől óta fennáll. A hetenkinti összes kiadás csak 9 frtra szabattott meg. A gyógy idény május eleitől október végeig tart. Netáni tudakozódó s Iglón át küldendő levelekre bővebb értesítést adand alólírott

Lomniczy Vilmos.
az int. tulajd. s orvosa.

Julius 1-ői hitelintézeti sorsjátékra

250,000

főnyereménnyel

IGÉRVÉNYEK

J. C. Sothen bécsi nagykereskedő háztól, kinél f. év június 1-én egy igérvény a 250,000 főnyereményt találta, 3 frt. 50 kr. és 50 kr. bélyegdíj letétele mellett kapható

Müller Lajosnál

Kassán a színházi épületben. Vidéki megrendelések a pénz és bélyegdíj bérmentes beküldése után azonnal teljesíttetnek.

TRAYTLER L. A.

első aradi műmalmának

árjegyzéke.

Kézpénz fizetés mellett 5% lerovat.	
Sz. 100 font bécsi suly	frt. kr.
A. Asztali dara nagyszemű	11. —
O. Legfinomabb kivonat	10.80
1. Darakivonat	9.80
2. Sütőkivonat	8.80
3. Lángliszt	7.50
4. Zsemlyelisz	6.20
5. Kenyérlisz, fehér	5. —
6. " barna	4.10

Ezen lisztek fennebbi árakban kaphatók Kassán Kempner Fülöp vegyes kereskedésében. Ugyanott valódi bécsi ruhamosó „Apollo-szappan” bécsi gyári áron kapható. 1—3

Meghívás

a szobranci furdőben folyó 1865-dik évi júniushó 29-én tartandó

Péter és Páli

tánczvigalomra

a nagyérdemű közönség egész tisztelettel meghívatik.

Ugy a furdőidény mint ezen tánczvigalom alatt „Balázs Kálmán” a külföldön is feltűnt debreczeni zenetársulata fog működni. — Bementi díj 1 frt. o. é.

1—2 **Alajos,**

a szobranci furdő vendéglőse.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

„HUNGARIA”
biztosító bank.

A Pozsonyban alakult „HUNGARIA” biztosító bank alólírott vezérügynöksége ezennel közüdomásra teszi, hogy ezen hazai biztosító intézet működését már a tűzkár elleni biztosításokkal megkezdvén, a nagyérdemű közönségnek ezennel felajánlja szolgálatait biztosítások eszközzésére

tűzkárok ellen.

Ezen hazai új biztosító intézet az általa megállapított intézvényeknél fogva, a nagyérdemű közönséget minden lehető előnyökben részesítendő, — a netáni tűzkárokat, s a biztosított épületeken a segítség alkalmával történt rongálásokat pedig a károsulttal megállapodás után azonnal kifizetendi.

A társulat minden jelentékenyebb helyeken fő- és alügynökségek által képviseltetik, melyeknél kellő utasítások s nyomtatványok legszívesebben kiszolgáltattanak.

A „Hungaria biztosító bank”
vezérügynöksége Kassán
Fleischer és Megay.

Leggyorsabb, legkönnyebb és gyökeres gyógyítása a nyakgyuladásnak, légcső-hurut, croup (bőr-kés barnaság), Angina, mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebeknek, konok fekélynek, contusiók, tartós daganatoknak gonoszrinnyák, karbunkulus (pokolvar) megkeményedések, s minden mirigy betegségeknek, fájós fekélyzet, vagy már genyes női mellnek, fagydagának, továbbá skrofulustól, ujjféreg és körömfolyástól, rheuma, rohdadtus, tagszivacs, és csontsütől a rég óta nevezetes

Forty Dr.-féle általános septapaszanak
használatát által magának mindenki szerezhethet, melynek rendkívüli gyógyereje, valamint elválasztó, érlelő hatása által fájdalmat csillapító tulajdonságával egyesületen, még elavult bajoknál is bámulatos gerjesztő eredmények szoktak czéloztatni.

Figyelmetetési sül.
A valódi septapaszanak hasonló termékektől való megkülönböztetése végett, minden csomag a Forty László névvel — a tapasztalás beburkoló sztanion és papiron dombornyomatban — el van látva.
A bepecsételt csomagok ára: 25 kr, 50 kr, 75 kr, 1 frt és 1 frt 50 kr.
Fő- s zéküldetési lerakat Magyarhon számára: Pesten **Mészáros** testvéreknél.
Főlerakat felső Magyarhon számára:

WERFER KÁROLY KÖNYVKERESKEDESBEN

Kassán, felső-füteleza 342. sz. a. — Továbbá valódi minőségben kapható a következő, a tulajdonos által felhatalmazott kereskedési czégek utján: Nagyváradon Huzella Mátyásnál, Eperjesen Floegl A.-nél, Iglón Andreszky G.-nél, Rozsnyón Hirsch J. N.-nél. Megrendelések a szabott árak, valamint az átküldetési bérnek bérmentes beküldése mellett a legpontosabban valóditataak.
Nagyobb vételnél megfelelő rabbat, mi biztos továbbadónak is megadatik.

BIZTOSÍTÁST
JÉGKÁROK ELLEN

mindennemű mezei természetnyekre, legjutányosabb díjszámítás és megállapított kár teljes értékének megtérítése mellett eszközöl

A pesti biztosító intézet kassai főügynöksége Schönhofer Károly.